

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Canones Concilii Gangrensis, Ex interpretatione Isidori Mercatoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

CANONES
CONCILII GANGRENSIS,

Ex interpretatione Isidori Mercatoris.

TITVLI CANONVM.

I. De his qui nuptias execrantur.	nes pauperum, risui deputant.
II. De his qui abominantur qui carnibus vescuntur.	XII. De his qui pallis vtuntur, & idcirco superbiunt.
III. De seruis qui iugum famulatus abiciunt, Christianitatis obtentu.	XIII. De mulieribus qua vtuntur virilibus indumentis.
IV. De presbyteris qui habuere coniugia.	XIV. De his qui velut peccatum copulam deserunt nuptiarum.
V. De his qui ab ecclesia Conuentus spernendos estimant.	XV. De his qui Christianitatis obtentu despiciunt filios.
VI. De his qui ecclesiastica ministeria prater ecclesiam faciunt.	XVI. De his qui patres Christianitatis occasione contemnunt.
VII. De fructuum oblationibus, qua ministris ecclesie conferuntur.	XVII. De mulieribus qua se attondent Christianitatis obtentu.
VIII. De his qua in vsus pauperum conferuntur.	XVIII. De his qui dominico die ieiunant, tamquam nihil praeteris differente.
IX. De his qui in virginitate continentiaque persistunt.	XIX. De his qui ecclesiastica ieiunia absque necessitate dissolunt.
X. De his qui pro virginitate superbiunt.	XX. De his qui collectas, qua fiunt in martyrum commemorationibus, execrantur.
XI. De his qui agapas, id est pastio-	

CANONES.

I.

SI quis nuptias in accusationem deduxerit, & mulierem fidelem ac religiosam, cum viro suo dormientem, abominandam crediderit, aut etiam accusandam, tamquam non posse coniugatos in regnum Dei ingredi, anathema sit.

II.

Si quis carnem manducantem ex fide cum religione, praeter sanguinem, & idolo immolatum, & suffocatum, crediderit condemnandum, tam-

quam spem non habentem, qui eas manducat anathema fit. ANNO CHRISTI

III.

17. q. 4. Si quis alienum.

Si quis seruum alienum occasione religionis doceat dominum suum debere contemnere, & eius ministerium destituere, ac potius non docuerit eum suo domino bona fide & cum omni honorificentia deseruire, anathema fit.

IV.

Dist. 30. Si quis discernit.

Si quis discernit presbyterum conjugatum, tamquam occasione nuptiarum, quod offerre non debeat, & ab eius oblatione ideo se abstinere, anathema fit.

V.

Si quis docet domum Dei contemptibilem esse debere, & congregationes quæ in ea fiunt, anathema fit.

VI.

Si quis extra ecclesiam priuatim populos congregans, contemnat ecclesiasticas sanctiones, aliterque ea quæ sunt ecclesiæ voluerit usurpare, non conueniente presbytero, iuxta decretum episcopi, ipsamque ecclesiam apud se, sine consilio episcopi, & sine presbytero agat, anathema fit.

VII.

Si quis oblationes fructuum, vel primitias ecclesiæ debitas, voluerit extra ecclesiam accipere, aut dare præter conscientiam episcopi, vel huius cui huiusmodi officia commissa sunt, & non magis cum consilio eiusdem hæc agenda putauerit, anathema fit.

ANNO
CHRISTI
....

VIII.

Si quis dederit vel acceperit fructuum oblationes, extra episcopum, vel eum qui constitutus est ab eo ad dispensandam misericordiam pauperibus; qui dat, & qui accipit, anathema sit.

IX.

Si quis vel virginitatem, vel continentiam professus, tamquam abominabiles nuptias iudicat, & non propter hoc solum, quod continentiae & virginitatis bonum sit sanctumque propositum, anathema sit.

Dist. 30. Si quis vel virg.

X.

Si quis propter Deum virginitatem professus, in coniugio positos per arrogantiam vituperauerit, anathema sit.

Dist. 30. Si quis propter Deum.

XI.

Si quis contemnendos duxerit agapen facientes, & propter honorem Dei fratres ad se pauperes conuocantes, & noluerit communicare uocationibus eorum, tamquam nihili quod fit ducens, anathema sit.

XII.

Si quis virorum putauerit sancto proposito, (id est continentiae) conuenire, ut pallio utatur, tamquam ex eo iustitiam habiturus, & reprehendat vel iudicet alios qui cum reuerentia birris utuntur & alia veste communi, quae in usu est, anathema sit.

Dist. 30. Si quis virorum.

XIII.

Si qua mulier, suo proposito utile iudicans ut virili veste utatur, ad hoc viri habitum imitatur, anathema sit.

XIV.

Si qua mulier derelicto viro discedere voluerit, soluto vinculo coniugali nuptias contemnendo, anathema sit.

ANNO CHRISTI

XV.

Dist. 30. Si quis dereliquit.

Si quis dereliquerit proprios filios suos, vt non eos alat, atque eis secundum pietatem necessaria non præbuerit, sed sub occasione continentia negligendos putauerit, anathema sit.

XVI.

Dist. 30. Si qui filii.

Si qui filii parentes, maxime fideles, deseruerint, occasione Dei cultus, hoc iustum iudicantes esse, & non potius debitum honorem parentibus reddiderint, vt hoc ipsum in eis venerentur, quod fideles sunt, anathema sit.

XVII.

Distin. 30. Quæcumque mulier.

Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam sibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius, & ad memoriam subiectionis illi dedit, tamquam resoluens iura subiectionis, anathema sit.

XVIII.

Dist. 30. Si quis tamquam hoc.

Si quis, tamquam hoc continentia conuenire iudicans, die dominico ieiunauerit, aut in eiusdem diei contemptum, anathema sit.

XIX.

Si quis eorum, qui in proposito sunt continentia, præter necessitatem corporalem, & superbiens, ieiunia communia totius ecclesie putauerit contemnenda, perfectam in sua scientia vindicans rationem, anathema sit.

XX.

Si quis per superbiam, tamquam perfectum se existimans, Conuentus, qui per loca & basilicas sanctorum martyrum fiunt, accusauerit, vel etiam oblationes quæ ibidem celebrantur spernendas esse crediderit, memoriaeque sanctorum contemnendas putauerit, anathema sit.

Dist. 30. Si quis per superbiam.

Et subscripserunt supra nominati XVI. episcopi.

Hæc autem scripsimus, non abscindentes eos qui in ecclesia Dei secundum scripturas sanctum propositum continentiam eligunt, sed eos qui suscipiunt habitum eius, & in superbiam efferuntur aduersus eos qui simplicius viuunt. Sed & hos condemnamus qui se extollunt aduersus scripturas & ecclesiasticos Canones, & noua introducunt præcepta. Nos autem & virginitatem cum humilitate admiramur, & continentiam cum castitate & religione Deo acceptissimam dicimus, & renuntiationem sæcularium negotiorum atque actuum cum humilitate approbando laudamus, & nuptiarum vinculum, quod secundum castitatem secum perdurat, honoramus, & diuites cum iustitia & operibus bonis non abiicimus, & parsimoniam cum veste humili non reprobamus, sicut etiam ornatum, præter corporis diligentiam, infucatum laudamus. Dissolutos autem & fractos in vestibus incessus, non recipimus, & domos Dei honoramus, & Conuentus qui in his fiunt tamquam sanctos & vtilis recipimus, pietatem in priuatis domibus non concludentes, omnem locum in nomine Dei ædificatum honoramus, & congregationem in ecclesia factam

Dist. 41. Parsimoniam cum veste.

ad vtilitatem communem, recipimus, & bona opera, quæ iuxta vires in fratres pauperes exercentur, secundum ecclesiasticas traditiones beatificamus, & omnia quæ conueniunt traditionibus apostolicis, & sanctarum scripturarum præceptis, in ecclesia fieri exoptamus.

N O T Æ.

Causa Concilii.

* *Concilium.*] Cum Eustathius adeo monachismo fauisset, vt reliquos Christianorum ordines sperneret, & prætextu quodam sanctitatis ecclesiam Dei, quæ (instar sagenæ omnium piscium genera congregantis) cunctos amplectitur, pessumdaret, atque ferme penitus demoliretur, adeoque valde necessum foret vt apostolica securis infaustis hisce palmitibus succidendis cito admoueretur, auctoritate Siluestri Romani pontificis hæc Synodus congregata fuit.

Locus Concilii.

^b *Gangrense.*] Sic dictum, quod celebratum fuerit Gangris, quæ est ciuitas Paphlagoniæ, in minore Asia, a Deiotaro Castoris filio iusto imperio occupata. Strabo lib. 12. Plinius lib. 6. cap. 2. Quamdam huius nominis urbem fuisse in Arabia felice scribit Stephanus. Apud Nicetâ ponitur quædam Gangra Ponti. Cum igitur hoc Concilium in Asiæ minoris ciuitate habitum fuerit, iure meritoque e titulo expungendum esse arbitratus sum, quod alius imprudenter eidem addidit, seu regione *Pelasgorum*, quæ, teste Plinio, alias Peloponnesus appellata, Græciæ in Europa peninsula est, cuius incolæ *Pelasgi*, siue *Ægiales*, id est litorales appellati fuere, vt testis est Herodotus in Polymnia. Apud Xenophontem reperiuntur etiam Græci Asiatici, de quibus lib. 1. *Cyropædiæ* hæc ait: *Aut hallucinor, aut sunt ad oram Ægei maris in Asia minore, ubi Græcorum colonia multæ.* Quos autem sic vocet Abrahamus Ortelius geographorum huius æui princeps, sibi non constare ait. Vide illius thesaurum geographicum verbo *Achaia, Græcia, &c.*

Quo tempore celebratum fuerit.

^c *Tempore Siluestri papæ.*] Ex præsentia Osii episcopi Cordubensis, qui Synodo huic interfuisse legitur infra in principio epistolæ synodalis, certissime constat eam sub Siluestri pontificatu & Constantini imperio celebratam fuisse; eo nimirum tempore quo Osius a Siluestro Romano pontifice legatus in orientem missus est, vt omnem labantem ecclesiarum statum componeret. Quoto præcisè anno pontificatus Siluestri & imperii Constantini celebrata fuerit, incertum est. Baronius anno 361. numero 44. Vnde, quod infra in titulo additur, *circa annum Domini 324.* nulla auctoritate fulcitum, non immerito hac nota perstringitur ().

Tituli secunda commendatio.

^d *Circa annum Domini 324.*] Vide quæ diximus paulo ante, verbis: *Tempore Siluestri.*

^e *Seu regione Pelasgorum.*] Qua ratione hæc verba in titulo posita